

Sygn. akt IV KO 112/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie L. B.

oskarżonego z art. 297 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 stycznia 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w G.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy L. B. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w X.. Jako przesłankę, która – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości – przemawia za przekazaniem sprawy temu Sądowi, wskazał zły stan zdrowia oskarżonego, co utrudnia mu stawiennictwo na rozprawie i w konsekwencji przeprowadzenie i zakończenie procesu karnego przez sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Nie zawiera on bowiem jednoznacznych ustaleń świadczących o istnieniu takich okoliczności, które

stwarzają przeszkody do szybkiego przeprowadzenia i zakończenia procesu karnego w sądzie właściwym miejscowo.

Jakkolwiek do chwili obecnej nie udało się rozpocząć przewodu sądowego z powodu niestawiennictwa oskarżonego, to jednak sąd właściwy miejscowo w istocie żadnych czynności zmierzających do zapewnienia jego obecności na rozprawie nie podjął. Ograniczał się bowiem do wyznaczania kolejnych terminów rozprawy, na których odnotowywano niestawiennictwo oskarżonego, po czym rozprawę odraczano. Dopiero w czerwcu 2012 r. dopuszczono dowód z opinii biegłego lekarza celem ustalenia stanu zdrowia oskarżonego. Z przeprowadzonej opinii lekarskiej wynika, że oskarżony może uczestniczyć w czynnościach procesowych, a tylko - z uwagi na wielopoziomą dyskopatię lędźwiową - powinien zaopatrzyć się w gorset ortopedyczny, tzw. sznurówkę półgorsetową Hohmanna. Noszenie tego gorsetu będzie, jak wynika z powołanej opinii, pomocne nie tylko w podróży do sądu w G. (zabezpieczając przez ewentualnymi bólami kręgosłupa w czasie długotrwałej jazdy), ale też w codziennym życiu (opinia k. 402 – 405). Powyższe nie oznacza więc, wbrew pogładowi Sądu występującemu z inicjatywą, niemożności rozpoznania sprawy przez ten Sąd. W istocie bowiem oskarżony w aktualnym stanie zdrowia może stawić się na rozprawie w sądzie miejscowo właściwym. Gdyby nawet nie zastosował się do rady lekarza, co do potrzeby zakupu i noszenia owej sznurówki półgorsetowej, to i tak, tyle że z osobą towarzyszącą, może do tego Sądu przyjechać (opinia uzupełniająca k. 418). Taką przeszkodą oczywiście nie jest też wiek oskarżonego.

Powyższe przekonuje, że wniosek Sądu Rejonowego w G. w rzeczywistości powołuje się na względy organizacyjne utrudniające kontynuowanie postępowania, które mogą i powinny być przewyżczone przez ten Sąd. Z pewnością nie uzasadniają one przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w X., ani innemu sądowi równorzędnemu.

Dlatego należało postanowić jak na wstępie.